

Doru Popovici:

Doctorul, muzicologul și profesorul universitar Petre Brâncuși și lupta sa, eficientă, împotriva „stalinizării” muzicii românești, în România „obsedantului deceniu”

Scriu acest amplu eseu, după ce am asistat și am vorbit la „Simpozionul Național Petre Brâncuși, ediția a IX-a, Târgu-Jiu, 21 mai 2011”.

A fost un eveniment muzical, pentru care, toți participanții și realizatorii respectivi, merită sincere felicitări. O mențiune specială, pentru doctorul inginer, Florin Cârciumar, primarul cetății Târgu-Jiu și pentru minunatul „nou Mecena”, pentru domnul inginer Titu Pânișoară - amândoi se înscriu în suita de actuali neorenascentiști, admiratori ai culturilor neumaniste, din țară și străinătate; prin activitatea lor, ei pot fi considerați emoționați exponenți ai aceluși prototip de „uomo unico, uomo singolare, uomo universale”, într-o epocă debusolată, în care, „economicul strivește spiritul”, într-o eră, întunecată, unde, o forță ocultă, foarte puternică, după Marea Revoluție Franceză, strivește statele naționale, economiile lor și, nu în cele din urmă, preceptele christice, uitând că, Mântuitorul, Domnul nostru, Iisus Christos, a venit pe pământ pentru a înlocui, sinistru „Lege a Talionului” - legea răzbunării - cu „Legea iubirii”. Și, în acest context, luminos, ca artist bizantinolog, citez o străveche rugăciune: *«Doamne miluește pe cei ce mă urăsc, mă zăvistuesc și mă ocărăsc; așijderea și pe cei ce mă grăiesc de rău. Ca nu cumva vreunul din ei să pătimească ceva rău pentru mine necuratul, nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie. Ci-i sfințește pe dânșii cu mila ta, și-i acoperă cu bunătatea ta, prea bunule Stăpâne. Amin.»*

Am apreciat comunicările invitaților:

* „Ion Dumitrescu - un clasic modern” - de pianist, concertist, muzicolog, realizator și producător TV, Ilinca Dumitrescu.

* „Gheorghe Dumitrescu - compozitorul epopeei naționale” - de prof. muzicolog Alexandru Bădulescu, directorul Muzeului „Paul Constantinescu” din Ploiești - prezintă ing. Titu Pânișoară.

* „Valorificarea folclorului românesc în creația compozitorului Sabin Drăgoi”, de Horia Sabin Drăgoi, directorul Liceului de Muzică din București, împreună cu fratele său, Mihnea Sabin Drăgoi.

* „Emilia Comișel, prof. universitar, etnomuzicolog”, de prof. dr. în muzică Irina Dragnea - prezintă lect. univ. dr. în muzică Lucia Crăciun.

* „Prof. univ. I. D. Vicol - filosof, apreciat dascăl și modelator de talente”, de prof. Zoe Patraș și „Maestrul Ion Vicol”, de prof. Lucia Pop - prezintă prof. Laurențiu Popescu.

* „Despre profesorul meu, Constantin Bugeanu” de Bujor Hoinic și comunicarea lui Răzvan Cernat pe aceeași temă, prezintă prof. univ. dr. Cristian Brâncuși.

* Program artistic: Prezintă doamna Ilinca Dumitrescu, realizator și producător TV, împreună cu soțul dumneaei - Vasile Macovei - fagotist. În program lucrări de R. Schumann, Fr. Chopin, Mihail Jora, Paul Constantinescu și Ion Dumitrescu (durata 35-40 minute).

* Evaluarea lucrărilor simpozionului: Înmânarea diplomelor de excelență din partea Primăriei și Consiliului Local Târgu-Jiu, participanților care au contribuit la organizarea și desfășurarea manifestării. Cuvântul de închidere a manifestării, prof. drd. Mihaela Sanda Popescu.

S-a reliefat un stil literar, bazat, nu pe continuarea stilului literar, de tip baroc, al „divinului critic”, George Călinescu, ci pe acela al appollinicultului Eugen Lovinescu. Ca „motto” ar putea sta aforismul lui Lucian Blaga, profetul de la Lancrăm: *«Cu greutatea trecutului ne-am obișnuit ca și cu greutatea atmosferei: nici n-am putea exista fără ea» ...*

* * *

Nu pot a nu pune într-un con de lumină, contribuțiile, la cele 9 ediții ale Simpozionului amintit - accentuez - ale dirijorului și compozitorului Cristian Brâncuși admirabilul interpret al operelor lui Haydn, Mozart, precum și ale compozitorilor noștri, din toate generațiile, dar mai ales, ale compozitorilor de avangardă, activitate la care asociez profunda lui carte, închinată esteticii muzicianului filozof Dimitrie Cuclin, reprezentant de frunte al sublimei generații enesciene.

Îi dedic, acest poem, religios, în semn de o aleasă prețuire, pentru arta sa, izvorâtă din nemuritorul „Nou Testament”:

Rugăciune

„Doamne Iisuse Christoase,
Tu ne ești zori prea luminoase” ...
Așa cântau colindători,
Atunci când eram copil,
Așteptând sărbătorile de iarnă,
În climat liniștitor și-aromitor
De mandarine și portocale,
În timp ce ninsorile acopereau
Câmpiile, dealurile, munții
Și'nvăluiau țarmurile Mării Negre
În mantie de-argint
Și cât de frumos îmi apărea
Pomul de Crăciun,
Parcă desprins dintr’o lume de mit,

În care, totul era concordie'ntre oameni

„Doamne Iisuse Christoase,
Tu ne ești zori prea luminoase” ...
Te-ai răstignit pentru iertarea păcatelor noastre
În zilele lui Pillat din Pont,
Care și-a spălat mâinile la judecata Ta,
Socotindu-te curat la suflet,
Ca și părăurile cristaline de pe Golgota
Și totuși... cu lașitate te-a trimis la moarte,
Speriat fiind de fariseii meșteri,
Mestecători de otrăvuri,
Cei ce susțineau că tablele legilor lui Moise
Prin conținutul lor
Destinate sunt doar „poporului ales” ...

Dar vai...
Atât de disonantă judecata lor ne-apare
Și de-a dreptul haină,
Răspândind vrajbă și urâciuni
Ei neștiind că peste secole,
Un mare poet iudeu
Va spune cu sinceritate de autentic profet –
„Cine distinge om de om,
Acela nu e om!”

„Doamne Iisuse Christoase,
Tu ne ești zori prea luminoase” ...
Tu ne-ai învățat că atunci
Când vrăjmașul obrazul ți-l lovește,
Întinde-i și pe celălalt,
Iar când el răul ți-l dorește,
Răspunde-i cu cât mai mult bine,
Dar mai ales,
Să nu-ți clădești fericirea
Pe nefericirea altuia
Și astfel schimbat-ai „Legea Talionului”
Cu legea iubirii creștine,
Răspândind armonia'n lume,
Îngemănând binele cu adevărul,
Așa cum ecoul leagă munții'ntre ei,
Dorul, faptele bune și cântarea,

Iar dragostea,
Pe oamenii de pretutindenii
Îi proclamă frați, înlăturând ura
Și omagiind frumosul sufletelor alese.

„Doamne Iisuse Christoase,
Tu ne ești zori prea luminoase” ...
Dar cum putut-au lacomii papi,
În numele Tău,
Pretinși eretici să-i ardă pe rug,
Iar Thomas Torquemada,
Marele inchișitor,
Machiavelic și credincioșilor răuvoitor,
După ce se cuminica’n hieratice catedrale,
Nu se sfia să verse sânge nevinovat
Și să aplaude corupția
Și imoralitatea stăpânilor săi,
În loc să se gândească la adevărurile eterne
Și nu la bogățiile
învăluite în simfonia de intrigi
Ale trecătoarelor vremuri...
Cum de-a izbutit Cesare Borgia,
În jurul căruia până și „Lumina făcea viermi”!,
Să se scalde’n negre păcate,
Fără remușcări,
Cum de alți papi, mai siniștri,
Fără milă ucis-au
Pe Giordano Bruno
Și mulți liberi cugetători
Cu-adevărat ai lumii mântuitori,
Dăruindu-ne ale științelor și artelor
Eterne splendori...

„Doamne Iisuse Christoase,
Tu ne ești zori prea luminoase” ...
În zilele noastre
Când toți luptă’mpotriva tuturor,
Generând zilele de groaznic omor,

„Doamne Iisuse Christoase,
Tu ne ești zori prea luminoase” ...

În zilele noastre
Când toți luptă' mpotriva tuturor,
Generând zilele de groaznic omor,
Ajută-ne Doamne,
Ca sensul sublim
Al odei bucuriei,
Concepute de apostolul Tău,
De la Wiena și Bonn
- Beethoven, geniul solar,
Cântând ale lumii adânci frământări
- Ajută-ne, Te rugăm fierbinte, Doamne,
Ca sensul limpid al, fericirii omenești,
- Pacea și bună învoirea'ntre popoare
Să triumfe pe pământ,
Având tăria granitului,
Tinerețea mărilor,
Munților
Și mult slăvitului soare,
Ajută-ne Doamne să'nălțăm
O nouă odă a germinației,
A ideilor fecunde
Și a sentimentelor eterne
Și să ne bucurăm
De izbânda seninătății sufletești,
Asupra întunericului materiei,
De triumful înțelepciunii omenești,
Far călăuzitor
Pentru toate popoarele mult încercatei noastre planete
Și mulțumiți și împăcați cu lumea
Să-ți cântăm:

„- Doamne Iisuse Christoase,
Fiul lui Dumnezeu,
Ferește-ne de cel rău,
Sufletele noastre'ntunecate
Mântuiește-le,
Sbuciumările inimii
Potolește-le,”

„ - Doamne Iisuse Christoase,
Tu ne ești zori prea luminoase” ...

Cu urări senine,
dragă Cristian Brâncuși,
fratele tău
mai mare, de suflet:

Dorul Popovici